

Именно, като резултатъ на политически борби и основавайки се на дѣйствителността, съврѣменната теория изтъква реалната нужда отъ децентрализация въ управлението и като нормаленъ типъ само децентрализираната държава, въ която държавнитѣ функции се извършватъ повече или по-малко отъ самостоятелни, локално ограничени органи и учреждения.

Срѣщу деспотизма на централната властъ, която отстранява всѣка самостоятелностъ на подчиненитѣ органи и учреждения; при невъзможността и негодността на отчуждената отъ народа и отдалечена отъ неговитѣ нужди и схващания бюрократия, да може отъ центъра да направлява и да задоволява всички прояви въ живота на държавата; прѣдъ нуждата, да се запази самостоятелността на гражданитѣ, и чрѣзъ участие въ управлението да се поддържа у тѣхъ интересъ къмъ държавата и чувство на политическа отговорностъ въ работитѣ на държавата; отъ желание, да се създаде ограничение за всемогщата централна властъ въ стремежа ѝ да бжде произволенъ распоредителъ съ богатата въ държавата, — политическиятъ борби въ края на XVIII в. и прѣзъ първата половина на XIX в. събориха старата централистична теория, примириха дѣйствителността съ доктрината и изнесоха побѣдоносно съврѣменното искане за децентрализиране на държавното управление, за подържането и размножаването на самоуправителни органи и корпорации.

2. Управлението на държавата може да бжде децентрализирано подъ различни форми.

На първо мѣсто имаме формата на „административната децентрализация“¹⁾ и то не като система на отдѣлни провинции въ държавата съ своя самостоятелна администрация, юрисдикция и законодателство²⁾, а главно децентрализираното управление главно съответно на „административното дѣление“ на държавата. Подобна административна децентрализация има въ всѣка съврѣменна държава: тя е обикновено и нормално явление. По силата на нея, покрай централнитѣ органи съществуватъ и други локални учреждения, на които,

¹⁾ Срв. *Jellinek*, *Allg. Staatsl.*, стр. 633 и слѣдн.

²⁾ Провинциалната система господствуваше напр. въ Елзасъ-Лотарингия, днесъ съществува въ Ирландия. Нѣкога тя бѣ въведена и въ „Източна Румелия“ по силата на Берлинския договоръ.